

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, 21. ЈУЛ 1995.
БРОЈ 45. ГОДИНА VI

БЕЗАКОЊЕ У СРБИЈИ СЕ НАСТАВЉА

СРПСКИ РАДИКАЛИ У КОМУНИСТИЧКОЈ ТАМНИЦИ

Већ виђено - излазак из Централног затвора

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

На бруку и срамоту ове "државе", др Војислав Шешељ и Томислав Николић, који су 3. јуна у Гњилану ухапшени, оковани и, после монтираног суђења, затворени у комунистичку тамницу, увелико су ушли и у други месец тамновања.

Њихов ход по мукама (осим искрених патриота и немоћне сиротиње) није уопште узнемирио овдашње "виђеније" факторе: Академију наука, тзв. "српске интелектуалце", заговоренике "правне" државе, "хуманисте" и "хуманитарне" организације, надстраначке умишљене величине и тзв. "Опозицију".

Само је Удружење књижевника (негово пронационално крило) подигло свој истрошени глас против хапшења књижевника Шешеља, али га нико није чуо. (Остале ухапшене радикале превидели су и писци.)

То је депримирајући "здравствени билтен" овог друштва, али, свако има право на своје мишљење и став. Ипак, изненађује пасивно држање тзв. "Опозиције" и њених кратковидних првака који не схватају да ће др Мира М., кад тад, заиграти и пред њиховим кућама.

У таквим околностима неокомунисти имају "одрешене руке" да свима, који им се супротстављају, везују руке, што они све чешије користе. Брука и срамота у Гњилану указују на веома изражену тенденцију оживљавања интегралног комунизма, по сваку цену.

Ухапшени посланици: др Милорад Јеврић, др Рајко Бабић и Јовица Стојменовић и активисти Странке: Зоран Павловић, Драган Миловановић, Сунчица Станковић и браћа Дали-

бор и Дејан Цветановић, пуштени су после издржаних казни.

Филип Стојаповић (рањен у главу приликом хапшења), ослобођен је 17. јула. У затвору су остали још др Војислав Шешељ и Томислав Николић, због којих је све и организовано!

Иако су режимски медији за-ташкавали и прекрајали истину о политициској "строгоћи" и судској фарси на Космету, "истрага" је, у Слободану Милошевићу, лако идентификовала организатора. Председник српских радикала др Шешељ и његов заменик Николић, одавно су му "стали на жуљ" и зато је организовао њихово хапшење, у "пакету" са групом чланова Странке. Рачунао је да ће једним ударцем убити две муве; да ће довршити своје противзаконите и издајничке пројекте и ослабити љуте политичке противнике. Нарочито се плашио великог београдског митинга и зато је све "средом" пре њега.

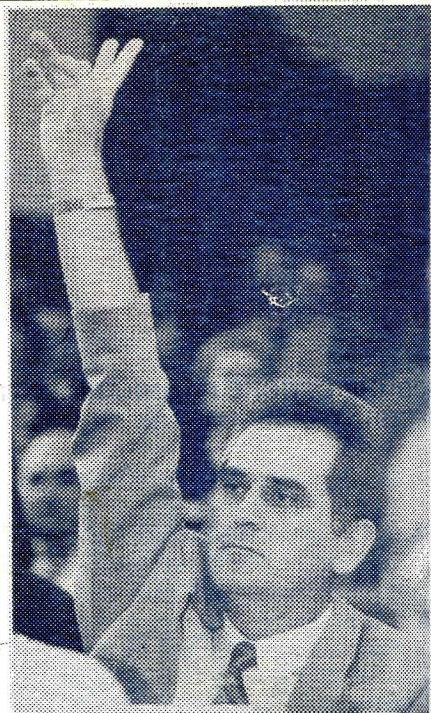
Милошевићева процена је била погрешна, иако је одсуство др Шешеља у Савезној и Томислава Николића у Народној скупштини осетан губитак за Српску радикалну странку. Њихово неучествовање на митинзима и трибинама је, такође, осетан губитак. Међутим, њихово хапшење није уопште запласило и омело (диктатор је играо и на ту карту) преостало чланство, које се дочекало на ноге и наставило да жури путем коначне победе!

Док се неокомуниста Милошевић, за сада некажњено, поиграва људским судбинама, његове жртве затворене у гњиланској "проклетој авлији" испаштају и броје дане који их деле од слободе.

Од свих ухапшених, само је др Шешељ робијао и под комунистима и под неокомунистима (укупно седам пута). Осталима је ово први (и, верујемо, последњи) пут.

Др Војислав Шешељ је, дуже или краће време, чампо у срајевском Истражном затвору, зеничком Казнено-поправном дому, затвору у Палинској Скели, београдском Централном затвору и, сада, у гњиланском затвору. У зеничком КПДому, од проведених двадесет месеци, осам месеци је био у самици, што је више од једне трећине издржане казне!

"Самица је дуга око три и широка око два метра. У њој је једна чесма, ВЦ чучавац, кревет причвршћен за зид и сто и столица причвршћени за под. Кревет се ујутру у шест сати диже уз зид и причвршћује, па се ни под којим условима не може оборити пре десет сати увече. За пуних шеснаест сати нема никаквих могућности да се легне. Нисам могао лећи чак ни онда кад сам штрајковао глађу! Могао сам седети на столици, непосредно испод прозора који се никада није могао добро затворити, па је непрекидно дувало. Од тога сам оболео од реуме у леђима и глобо-вима."

Гласам за богату, демократску и велику Србију

(Цитат из књиге др Војислава Шешеља "ОСВАЈАЊЕ СЛОБОДЕ")

Борећи се за своја права, затвореник др Шешељ је, док је робијао у бившој Босни и Херцеговини, од 1984 - 1986. год., у два маха штрајковао глађу; у сарајевском Истражном затвору 48 дана и у Зеници 16 дана.

"Осмог дана су ме почели хранити инфузијом. То је трајало двадесетак дана а пошто је мој организам већ било немогуће даље одржавати уз помоћ инфузија (вене су ми пучале, тетиве много задебљале, јетра и бубрези почели отказивати, лабораторијски налаз мокраће био је врло лош) почели су ме хранити присилно, сондом. Гумено црево су ми гурали кроз нос или левак натицали на уста, па ми директно у желудац сипали течну храну.

Први пут сам се жестоко отимао, да је требало пет стражара да ме савлада а кад сам видео да је практично немогуће да се отмам, да је отпор у крајњем исходу залудан, више га нисам пружао."

(Цитат из књиге др Војислава Шешеља "ОСВАЈАЊЕ СЛОБОДЕ")

"Кад сам у Зеници по други пут штрајковао глађу, хранили су ме искључиво сондом. Гумено црево ми два пута дневно гурали кроз нос, док сам седео на столици без наслона, руку везаних лисицама на леђима и ногу везаних ланцем! Потом би шприцем, кроз црево, уносили храну у организам. То је било веома болно и неугодно, цело време ме иритирало на повраћање и гушило."

(Цитат из књиге др Војислава Шешеља "ОСВАЈАЊЕ СЛОБОДЕ")

Ово није опис средњовековног мучења из времена католичке инкви-

зиције и лумбарел личној" дињски ни прва вештачко и данас мужа!

Прош... повода у осуђен), месеца п Централ... јуће зим... лео је од здравств... прилико... изласка... кодневн... одлазио...

Данас... ланском... налик на... хелији и... графитим... тходнике... Томислав... имао зат...

Гњилан... зграда на... после рат... Осим уоп... њој је ван... број спец... ба. Надме... покрет по... воката и... шкрипом... или оруж... затвор...

Ћумези с... столица... нудни рад... сти ван с... закључан... везна шет... минута, ј... тзв. круг... земље до... вом жив... бежним с... затвор...

носе свој... одржавају... хладном... петнаест... Храна...

Смењују... љени на... и прилаге... моћног оо... шиптарск... кантину... доноси ро...

Посете... тешко доб... родбини... та и ценз... присутни... ју сваки р... говорници... ворници с... па се не... поруке.

Оснивач и издавач:

др Војислав Шешељ

Генерални директор:

Александар Стефановић

Главни и одговорни уредник:

Синиша Аксентијевић

Заменик главног и одговорног уредника:

Петар Димовић

Редакција:

Јадранка Шешељ, Рајко Горановић, Момир

Марковић, Мирослав Васиљевић, Наташа

Јовановић, Александар Вучић

Председник Издавачког савста:

др Ђорђе Николић

Секретар редакције:

Љиљана Мијековић

Техничко уређење:

"АБЦ-ГЛАС"

Штампа НИГП "АБЦ-ГЛАС" д.д.

Влајковићева 8, 11000 Београд

Редакција прима пошту на адресу:

"Велика Србија", Француска 31,

11000 Београд

Рукописи се не враћају;

Новине "Велика Србија" уписане су у

Регистар средстава јавног информисања

Министарства за информисање под бројем

1104 од 5. јуна 1991. године. Министарство

за информације Републике Србије 19.

августа 1991. године дало је мишљење број

413-01-551/91-01 да се "Велика Србија" сматра

производом из Тарифног броја 8, став 1,

тачка 1. алинеја 10, за чији промет се плаћа

основни порез по стопи од 3%.

Карикуатуре:

Синиша Аксентијевић

зиције или турског пустахијања и зулумарења. Ово се десило у "индивидуалној" СФРЈ, за којом уздишу дедињски неокомунисти и чијој мрцини прва "дама" СР Југославије даје вештачко дисање, уста на уста. То се и данас понавља у "држави" њеног мужа!

Прошле јесени, (незаконито и без повода ухапшен а одока и отприлике осушен), др Шешељ је четири зимска месеца провео у бетонској хелији Централног затвора, без одговарајуће зимске одеће. Том приликом оболео је од запаљења ува и погоршао здравствено стање кичме, оболеле приликом ранијих хапшења. После изласка из затвора, месецима је свакодневно примао болне ињекције и одлазио на рехабилитацију.

Данас се др Шешељ налази у гњиланском затвору, "проклетој авлији", налик на турске казамате. У прљавој хелији ишкрабаној неразумљивим графитима, која се осећа на лој и претходнике. Његову судбину дели још Томислав Николић, који до сада није имао затворског искуства.

Гњилански затвор је оронула зграда на спрат, ударнички грађена после рата за потребе нове власти. Осим уобичајених "становника" у њој је ванредно распоређен и велики број специјалаца наоружаних до зуба. Надмени су и бесни и на сваки покрет посетилаца затвореника (адвоката и чланова породице) реагују шкрипом зуба и хватањем за палице или оружје.

Затворске "собе" су прљави, тесни ћумези са креветима на спрат и без столица. Затвореници не иду на принудни рад, немају никаквих активности ван својих хелија и по цео дан су закључани у тим душегупкама. Обавезна шетња, у трајању од двадесетак минута, је једном дневно. Шета се у тзв. кругу, скученом дворишту, од земље до неба ограђеном бодљикавом жицом и опкољеном нискобежним специјалцима.

Затвореници немају униформе и носе своју одећу коју сами перу и одржавају. Купања (са искључиво хладном водом) су зими на сваких петнаест дана а лети једном недељно.

Храна се уклапа у опште стање. Смењују се мутни чорбуљаци спремљени на лоју или устајалом зејтину и прилагођени укусу "кувара" и помоћног особља које чине ухапшени шилтарски сепаратисти. Затвор нема кантину а једина храна је она коју доноси родбина у пакетима.

Посете су ретке (јер се дозволе тешко добијају) и омогућене су само родбини и адвокатима. Трају пола сата и цenzуриране су од стране увек присутних полицајаца који прекидају сваки разговор, ако оцене да су саговорници "промашили тем". Саговорници су удаљени једни од других па се не могу размењивати писане поруке.

Изолација је потпуна. Нема телевизије и радија а до дневних новина, са даном закашњења, се тешко долази. Доступне су само режимске. Чак је и ношење сатова забрањено!

И такав затворски режим је погоршан, од како је извршена смена управника. Ранији управник Жарко Андрић, који се дедињском тиранину учинио толерантан и благ, отеран је на принудни одмор и потом експресно пензионисан. Нови управник је у фази остављања утиска на претпостављене, преко леђа затвореника.

За то време задовољни Слободан Милошевић, сигуран у свом добановачком бункеру (где све чешће борави) наставља антисрпске и лоповске работе. Ако му се не стане на пут, биће раскућено вековно сабирање и уништен вековни ослободилачки труд српског народа!

Крајина ће бити, за сва времена, лепа њихова, Босна мирна (на гробљима и згариштима је увек мирно) а на Космету неће имати кога да бију!

Зато, у најтежем часу од постанка, у суноврату српства, у наставку часне борбе за спас расцепане, опљачкане и осрамоћене отаџбине, српски радикали поручују из комунистичке тамнице:

Српски народе, Слободан Милошевић те поткрада и плачка!

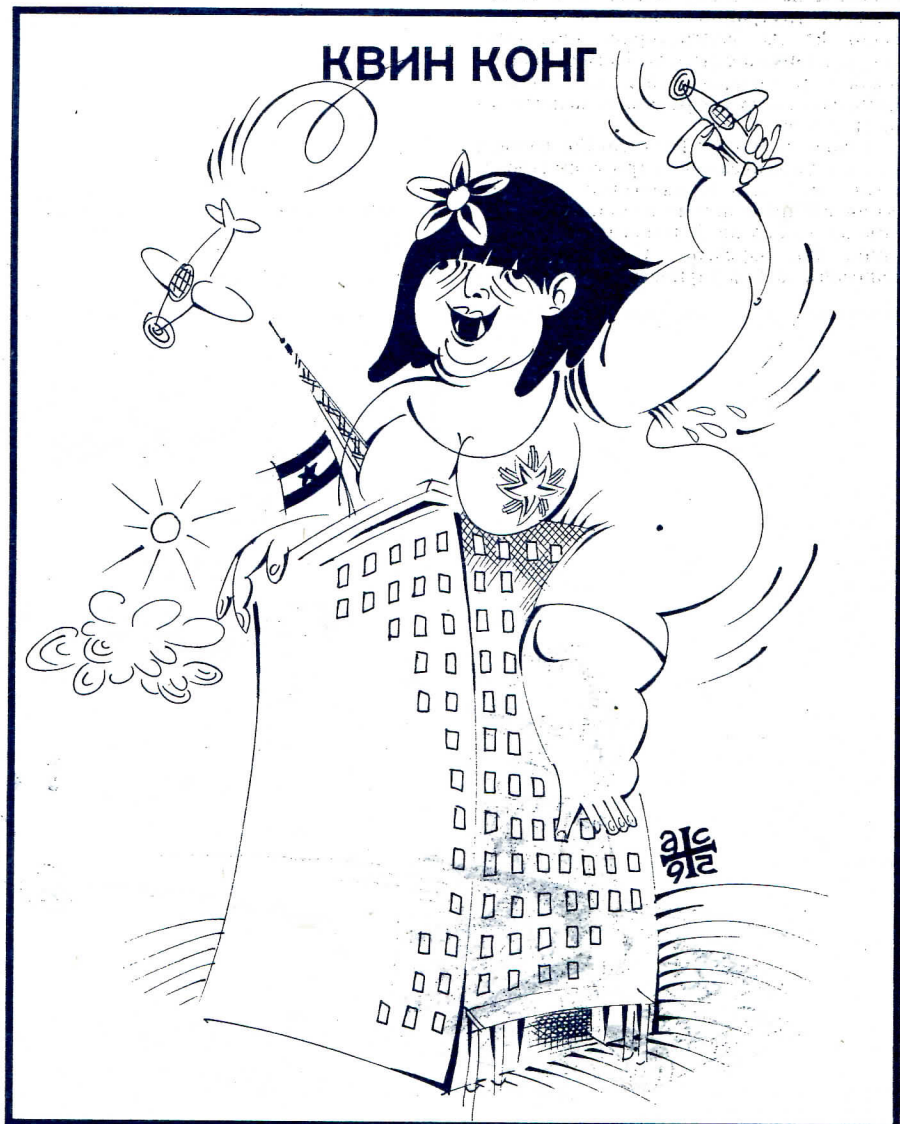
Српски народе, Слободан Милошевић ће те, опљачканог и везаног ланцима, предати твојим непријатељима!

Српски народе, Слободан Милошевић те брише са списка живих народа!

Српски народе, Слободан Милошевић неће поделити твоју судбину!

Српски народе, ВРЕМЕ ЈЕ да га најурини!

КРИМИНАЛЦЕ У ЗАТВОР-СЛОБОДА СРПСКИМ РАДИКАЛИМА!

Од када је крочио на политичку сцену и угњездио се иза кудиса, строго поверљиви Радмило Богдановић је био мирођија у свим мутним чорбама ДД (дедињског диктатора) Милошевића.

Његов допринос бујању прљавих и незаконитих радњи је немерљиво користан за интересе партије којој припада.

Делује из потаје а трагови су му ипак видљиви у свим српским земљама. Иако је одавно пензионисан, никада није напустио функцију министра унутрашњих послова. Иако би као полицајац требало да штити закон, прекршио га је безброј пута. Иако би због тога требало да буде у затвору, напустио је тамнице невиним људима.

Све су то парадокси овог друштва и овог времена које су српски радикали одавно препознали и осудили. И на скупштинској седници, 17. јула, заменик шефа посланичке групе Српске радикалне странке, Александар Вучић прозвао је Радмила Богдановића и њему сличне штеточине и криминалце.

АЛЕКСАНДАР ВУЧИЋ: Желим да упознам народне посланике, а и све грађане Србије да је Радмило Богдановић активно учествовао у акцији хапшења челника Српске радикалне странке.

Не само што је давао логистичку подршку и одређивао где, како и из које хладњаче ће да изађу припадници Министарства унутрашњих послова, на који начин ће да малтретирају посланике Српске радикалне странке, Радмило Богдановић је и одређивао са којима на који начин да се поступа, према коме какви методи да се чине.

Такође, господин Радмило Богдановић је овде шуровао са неком тројицом Продановића, чак нас је и извештавао, ваљда се хвалио својим великим способностима. Некима од њих нудио је и новац. Да ли је то чинио по наређењу Слободана Милошевића, да ли је тај новац узео из пензиј-

ског фонда, или из неког другог фонда, није ми познато.

Шта је господин Богдановић још урадио?

Он је, као што сви грађани Србије знају, сива еминенција власти у Србији, шеф Службе државне безбедности, не само на папиру. Тај човек је починио много зла српском народу, а посебно српским радикалима. Лично је наредио, схвативши политичку опасност од Српске радикалне странке, хапшење (и први пут) др Војислава Шешеља и потом других посланика Српске радикалне странке.

То је човек који мисли да му се у Србији не сме рећи оно што јесте и увек се изненади, када после сваког његовог злодела против српских радикала, они изађу и кажу му у лице шта је све чинио и шта све чини против њих.

Господине Богдановићу, кажемо вам да нас српске радикале шта год радили и колико год нас пута хапсили, нећете уплашити. Увек ћемо вам рећи да сте "Мистер хеликоптер" и шта сте све урадили и када сте ви у питању, никада нећемо имати длаке на језику. Увек ћемо говорити истину грађанима Србије. А сада што то вама не одговара, што ви не би требало да радите то што радите, што Зоран Соколовић није министар, него ви који сте пензионисани, то је проблем кадровске политике Слободана Милошевића и његове супруге, то је већ ваша интерна ствар у коју ми српски радикали нећемо да се мешамо! (Аплауз посланика са десне стране говорнице)

ИЗЈАВА

ЈОВИЦЕ СТОЈМЕНОВИЋА, народног посланика који је после издржаних месец дана пуштен из затвора:

"У Општинском суду у Гњилану одржао је 4. јуна, одлучетка до краја мон-

тирано, суђење. Тужитељи у својству лажних сведока били су припадници станице милиције у Гњилану и специјалних јединица из Ајвалије. Било је тужно и жалосно гледати их како показују нервозу, премештају се с ноге на ногу и ломе прсте. Очигледно су то нерадо радили јер су били приморани. Причали су оно што занста није могли да виде, јер ми никакве провокације нисмо правили, ништа смо икакав отпор пружали. Провокатор у цивилу, који је био испред Војислава Шешеља, одгурнуо је командира полиције који је театарално пао. То је био сигнал да полиција дејствује којом приликом су брутално оборени на земљу Војислав Шешељ, Томислав Николић и други посланици и активисти.

Свето, и суђење, показује да режим нема политичких способности да се Српској радикалној странци супротстави на политички начин и једино што им је преостало то је да путем силе и страха покушају да разбију странку.

Судио ми је судија Стојан Станковић. У затвор сам смештен тек 5. јуна, пошто су ми неколико пута преиначивали пресуду; прво ослобађајућу, потом десет дана затвора. До преласка у затвор био сам смештен у самици полицијске станице. Самица је херметички затворена челичним вратима, чак је и прозорчић на вратима био заварен и уопште није било ваздуха. Да ми нису отворили врата свјетлих пола сата угушио бих се!"

Јовица Стојменовић је јавно, са скупштинске говорнице, питао председника Скупштине Драгана Томића зашто му је укинут посланички имунитет и зашто је робијао 31 дан, али није добио одговор!

NOVINE IZDAVANJE

И

Републ
Српску
градова
ћутну
Иако је
да, ма
потпун
нарио
је Репу
вање. В
Издаја
јину. М
српске

